

uni, og eisini har gekst honum sera væl. Av teimum 18 málunum, AC Horsens fekk í heyst, skjeyt Jan Allan ikki færri enn niggju.

Samstundis gekst sera væl á landsliðnum, har hann fyrst bleiv noteraður úti í Europa fyri at hava skorað móti gríkkunum á Svagaskarði mikudagin 7. september og síðani skjeyt perlumálið móti skotum á Hampden Park í Skotlandi mikukvöldið 12. oktober í fjór. Bæði dystirnir vóru í EM-undankappingini.

Fekk boðini páskaaftan

Men síðstu tíðina hevur aftur gingið niður á bakka. Verri og verri hevur gingist við knænum, og leygardagin – sjálvasta páskaaftan – fekk Jan Allan bræv frá Dansk Arbejdsskadesstyrelse um, at serfrøðingar í knæskaðum vóru komnir til ta niðurstøðu, at hann er vordin so álvarsliga avlamin av brekinum, at hann nú er fótóltsavlamingur og onga framtíð hevur fyri sær longur sum yrkisfótbóltsleikari.

– Hetta hevur ligið í luftini í longri tíð, men kortini kom tað illa við at frætta, at tað skuldi enda soleiðis, sigur Jan Allan.

– So allar hesar páskirnar hjá mær hava gingið við at hugsa og hugsa, men eg noyðist tíværri at viðurkenna, at eg eri liðugur sum fótóltsleikari. Hesum boðaði eg landsliðsvenjaranum Allan Simonsen frá týsmorgunin, samstundis sum eg gav avboð til landsdystin móti Finlandi næsta mikudag. Eg noyðist bara at viðurkenna, at min seinasti landsdystur

er spældur!

Seinnapartin í gjár fór hann so eisini á fund við leiðsluna í AC Horsens, har hann skuldi fortelja teimum, at hann ikki hevur annað val enn at siga sáttmálan upp og gevast har sum yrkisfótbóltsleikari. Kortini heldur hann fram sum amatørur har fram til summarsteðgin – um annars heilsan loyvir ti.

Garderaður figgarligi

– Tað, sum eg í øllum hesum keðiliga kortini kann gleðast um, er at eg eri væl garderaður figgarligi, og eg komi ikki at lida nakra neyð, hóast eg nú noyðist at gevast, just sum alt sá út til at ganga so gott, sigur hann.

– Mini tryggingarviður-skipti eru í lagi, so eg kann hóast alt fegnast um, at eg nú fái møguleikan at byrja eitt nýtt liv. Ella rættari er helst at siga, at eg eri noyddur at byrja um aftur við onkrum øðrum, men tað má eg so taka sum eina avbjóðing. Tað er altíð spennandi at byrja okkurt annað, sjálvt um eg kundi ynskt mær, at tað hendi á ein eitt sindur ódrvisi hátt.

Figgarligi karmurin, ið skal tryggja Jan Allan hesa nýggju byrjanina, fevnir um eina rættiliga stóra eingangs-upphædd, ið hann fær utgoldna, umframt at hann tey næstu mongu árinu kemur at fáa eina fasta upphædd hvønn mánað. Hvussu nógv talan er um, vil Jan Allan ikki upplýsa, men hann vátar kortini, at talan er um nógvur hundræðstúsund krónur – eitt gott skot er helst, at talan er um eina upphædd, ið nærk-

ast milliónini.

Okkurt annað innan fótbóltn

Hvat nýggja byrjanin hjá honum fer at fevna um, dugir hann ikki at siga enn, tí alt hetta er so nýtt og hóast alt óvæntað just nú.

– Men eg havi so mína HF-útbúgving, ið eg gjerdi lídna við sjálvestri, og so er heldur ikki óvist, at eg fari at satsa upp á fótbólta á annan hátt enn framanundan, sigur Jan Allan Müller.

– Eitt nú kundi eg hugsað mær at komið aftur til Føroya, kanska sum venjari hjá onkrum liði. Tað eru í hvussu er fáir feroingar, ið hava havt møguleikan at uppliva alt tað, ið mær hevur verið fyri hesi seks árinu sum yrkisfótbóltsleikari. Tær royndir, eg havi gjørt mær, áttu at komið onkrum øðrum til góðar, og tað kunnu tær so nú á ein ella annan hátt, um nakar áhugi er fyri ti.

Fyri hansara viðkomandi verður talan sjálvsagt um eina stóra broyting, tí alt hansara vaksna liv hevur snúð seg um fótbólta. Navnið og persónurin Jan Allan Müller verður settur í samband við fótbólta, og tað var eisini fótbólta, hann hevði valt at satsa sitt liv uppá.

Før at sakna landsliðið

– Enn havi eg ikki just vant meg við tankan, at tað er liðugt við fótbóltsleikunum á høgum støði fyri mitt viðkomandi – eg má bara taka við, at tað sum hendir fyri summar fótbóltsleikarar, tíværri er hent fyri meg eisini. Men tað er heilt givið, at eg

komið at sakna hetta livið, eg havi livað. Og ikki minst komi eg at sakna landsliðið, ið óivað hevur nógvur spennandi avbjóðingar fyri framman, nú ein soverðin kapasitetur sum Allan Simonsen er blivin venjari, sigur hann.

– Tað er eisini hart fyri meg, at eg skal noyðast at siga landsliðnum farvæl, just nú tá tað var farið at ganga so gott. Men hinvegin kann eg so gleðast um, at eg kundi gevast á toppinum. Málið, ið eg fekk móti Skotlandi er nú ikki tann ringasti endin ein

fótbóltsleikari kann fáa, eins og eg kann hyggja aftur á eitt sera gott ár í AC Horsens í fjór við nógvum málum og einum plássi millum fremstu málskjúttarnar í donsku Kval-liguni.

Hann heldur, at hann sjálvandi kundi noytt seg sjálvan at spælt viðari, men at tað hevði bert verið upp á lánta tíð, umframt at tað hevði kostað honum endurgjaldið. Treytin er, at hann skal gevast at spæla fótbólta á høgum støði og sum yrkisleikari – hvørki meira ella minni!

Súni Friði við í staðin

Tá Allan Simonsen týsmorgunin fekk boðini frá Jan Allan Müller, at hann gav avboð til dystin móti Finlandi mikudagin, noyddist landsliðsvenjarin beinanvegin at leggja kabalina um aftur fyri at finna annan álopsspelara til landsliðshópin, ið Itróttar-Sosíalúrin kunngjórði í blaðnum í gjár.

Úrslitið gjørðist, at hann valdi Suna Friða Johannessen úr B68 sum sekstanda mannin í hópinum, nú Jan Allan varð noyddur at siga landsliðnum farvæl.

Súni Friði hevur enn sin fyrsta veruliga landsdyst til góðar, men kortini hevur hann verið inni í myndini í landsliðshópinum onkuntíð áður, og tá norska landsliðið vitjaði í 1993, spældi hann við síðsta halva tíman. Hann var við á liðnum hjá B68, sum í 1993 spældi tveir Europa Cup-dystir móti kroatiska liðnum Zagreb Croatia.

hj.

Ein fegin 19 ára gamal Jan Allan Müller við sáttmálanum, hann gjørði við hollenska felagið Go Ahead Eagles, ið hann spældi fyri kappingarárið 1990-91. Mynd: Kálmur Lindenskov

Torført verður at finna avloysara til fremstaplássið

Jan Allan Müller hevur verið tann landsliðsleikarin, ið hevur gjørt mest vart við seg sum málskjútti tey seinnu árinu

Síðani Torkil Nielsen hitt minniliga mikukvöldið í Landskrona 12. september 1990 smekkaði bóltin í kassan í sigrinum móti Eysturriki, hava føroyskir fótbóltsáskoðarar hungrað eftir málum á landsliðnum.

Hetta var í fyrstu EM-undankappingini hjá landsliðnum, og í tveimum teimum næstu dystunum skoraðu Allan Mørkøre og Kári Reynheim – ávikavist móti óttum og norðurirum á tólvelli. Fleiri mál komu so ikki í tí kappingini.

Næst á skránni var so HM-undankappingin, har bert tað eina málið kom, ið Úni Arge skjeyt á Kypros.

Nú er so aftur EM-undankapping á skránni, og higartil eru tvey mál komin, og tey eigur Jan Allan Müller bæði – tað vil siga, at málið móti gríkkum á Svagaskarði í september var eitt slag av sjálmáli, men gjørt undir trýstið frá Jan Allani, meðan málið í

Skotlandi var bæði snøgt og gott.

Tað er eisini Jan Allan, ið hevur gjørt mest um seg tey seinnu árinu á fremstaplássi á landsliðnum. Hann skoraði fyrsta málið á Svagaskarði, tá vøllurin varð tikin í nýtslu í dysti millum landsliðið og eitt úrvalslíð, og á Svagaskarði hevur hann skorað tvey mál móti Brendby og seinast eitt mál móti Vejle. Umframt skoraði hann eisini móti svenska liðnum Trelleborg, tá landsliðið var á Kypros á venjingarlegu herfyri.

Men nú hevur Jan Allan – ella rættari sagt: skaðin í høgna knæi – sett punktum fyri hansara virksemi á landsliðnum og í toppfótbólta annars.

Avloysari ikki lættur at finna

Við allari vírðing fyri teimum mongu spælarunum, ið hava skotið tey

skjótt háltannaðhundræð málini í steypakappingini her heima higartil í ár, so verður ikki lætt hjá landsliðsvenjaranum Allan Simonsen at finna verdugan avloysara í plássið hjá Jan Allan í føroyska landsliðsálopnum framan fyri Toda Jónsson.

Higartil í steypakappingini hevur enn eingin megnað at vist seg sum ein altíð vandamikil málslúkari, og í fyrsta umfari sær ikki út til, at vit eiga ein álopsspelara, ið hevur tær mongu dygdirnar hjá 25 ára gamla vágbinginum – styrki, góðan teknikk og sans fyri at vera tøkur at spæla, sterkt luft-spæl og tev fyri at skora móti hvarjum sum helst...

Og so eru tað royndirnar, ið hann hevur fram um nógvur, eftir at hava roynt seg sum yrkisleikari uttanlands í seks ár, ið heldur eingin annar hevur.

hj.

»Bláa bókin« hjá Jan Allan

Jan Allan Müller er føddur tann 25. juli 1969 og er vágbingur.

So titt og knapt, hann hevði aldur og møguleika til tað, byrjaði Jan Allan at ganga í fótasporum faðir síns í VB – hann var Hannemann Müller, ið eisini var góður fótbóltsleikari.

Í 1986 spældi Jan Allan fyri fyrstu ferð á 1. liði hjá VB, ið tá var í 2. deild. Við tveimum málum í 3-1 sigrinum á Royn í síðsta dystinum tað árið, var hann við til at tryggja VB fremsta plássið í 2. deild og uppflyting í 1. deild.

Og so byrjaði gongdin hjá honum at forma seg móti einum livi sum yrkisfótbóltsleikari.

Jan Allan spældi við besta vágslíðnum, til hann í 1990 skrivaði undir sáttmála við hollenska felagið Go Ahead

Eagles, ið tá spældi í næstbestu hollenska deildini, men síðani kom upp í heiðursdeildina.

Tá hann í november var við føroyska landsliðnum í Finlandi, har hann spældi sin seinasta landsdyst, bar Jari Litmanen honum heilsan frá vinnmanninum Marc Overmars, ið eins og finnis spælar í Ajax og eisini er á hollenska landsliðnum.

Hann spældi við liðnum kappingarárið 1990-91, og næsta stóra avbjóðingin á skránni hjá honum var so danska superligufelagið AGF, har lagnan vildi honum so ilt, at hann fekk skaðan, ið nú hevur steðgað honum sum fótbóltsleikara á hægsta støði. Bert ein dyst spældi hann har, áðrenn skaðin færdi hann inn í óndu ringrásina.

hj.